

3050^a 1
celeberrimo Gerardo Frederico Muller

Salutem plurimam Dat

Franciscus Voltaire

Si longo et gravi morbo non laboravissem, citius tibi et
veneranda imperiali Academia, quas Debes reddissem
gratias. Semper miratus sum quantam orbi terrarum
utilitatem afferrent tot nova virorum Doctissimorum
collegia que quasi communem inter se rempublicam
erexerunt a finibus Italiae usque ad Finlandiae terminos.
cum inter se dimicent Reges, Academiae uniuerso Sapientia
unite sunt, et cum vesana ambitu tot regna perherberet
tot Deuastet provincias, amor bonarum artium anglos
germanos gallos itales arte coniungit et ut ita dicam
ex omnibus populis, Selectum unum populum efficit

Sed praecipue mira semper veneratione prosequar
vestram imperialem Academiam que nata est cum
Petri magni imperio et edificata cum urbe petropoli
in loco antea Europa fere ignoto, ubi nec ullum civitatis

vestigium nec quidem rusticorum magalium erat
 haec omnia de nihilo creavit magnus ille Legislatores
 et nunc jam novem volumina e vestris Societate
 prodierunt in lucem, in quibus multa reperuntur quae
 eruditissimos etiam possim erudire, cum nihil
 de hoc genere in publicum exierit in multis
 antiquorum et florentibus imperiorum metropolibus.
 expecto ardentissime decimum volumen quod
 ceteris quae jam teneo, et in celeberrima Domina
 de Chastelet Bibliotheca reposita sunt, cum summa
 voluptate adjungam. Si mea valetudo
 patitur adhuc studiis quae amavi et colui operam
 dare, in latinam linguam vertam, Dissertationem
 quam nuper mihi anglice scriptam ad
 regiam Londini Societatem, et italice, ad institutum
 Bononianum, quibus illustribus academiis abhinc
 aliquot annis sum aggregatus. agit in hac
 Diatriba de antiquis sacrificiis, et conjectis
 ut aiant, ubique stupendarum quas terrarum
 orbis dicitur expertus fuisse mutationum monumentis
 hanc tibi vir eruditissime et celeberrime mittam
 latine elaboratam, et meas academias iudicio submittam
 cogitationes

ceterum nunquam honoris mihi ab academia
conferri immemor ero, te rogo enim ut velis
sociis tuis omnes animi mei sensus gratitudinem
venerationem, curam amorem testificare

cum essem Berolini, decreveram usque ad
urbem Petri magni, iter faceres et cuncta tanti
hominis vestigia et opera intueri, sed praecipue
academiae et suarum spectator esse laudum
vae mea valetudo, vae temporum opportunitas
haec me permiserunt frui voluptates.
nunc magna me consolatio recreat, cum
me unum ex vestris civibus putem,
vale et mihi academia gratiam et tuam
vita mea ornamentum conserva

Versailles 28 junii 1746